

KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 691/2013**2017/EØS/79/07**

av 19. juli 2013

om endring av forordning (EF) nr. 152/2009 med hensyn til prøvetakings- og analysemetoder(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvarer- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes⁽¹⁾, særlig artikkel 11 nr. 4, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I kommisjonsforordning (EF) nr. 152/2009 av 27. januar 2009 om fastsettelse av metoder for prøvetaking og analyse i forbindelse med offentlig kontroll av fôrvarer⁽²⁾ ble det fastslått et behov for å ajourføre bestemmelsene om prøvetaking for å ta hensyn til den siste utviklingen innen framstilling, lagring, transport og markedsføring av fôrvarer.
- 2) Prøvetakingen for offentlig kontroll av rester av pesticider i og på fôr av vegetabilsk og animalsk opprinnelse skal gjennomføres i samsvar med kommisjonsdirektiv 2002/63/EF av 11. juli 2002 om fastsettelse av fellesskapsmetoder for prøvetaking ved offentlig kontroll av rester av plantevernmidler i og på produkter av vegetabilsk og animalsk opprinnelse og om oppheving av direktiv 79/700/EØF⁽³⁾. Kravene til prøvetaking som er fastsatt i direktiv 2002/63/EF, er minstekrav, og kravene til prøvetaking som er fastsatt i denne forordning, er vanligvis minst like strenge som eller strengere enn disse minstekravene, med unntak av størrelsen på sluttprøven for bestemte varer. Med innlemmingen av bestemmelser om størrelsen på sluttprøven for kontroll av rester av pesticider kan prøvetakingsmetodene som er fastsatt i denne forordning, også anvendes til kontroll av rester av pesticider.

- 3) Ved kommisjonsforordning (EU) nr. 619/2011⁽⁴⁾ fastsettes prøvetakings- og analysemetoder til offentlig kontroll av fôr med hensyn til forekomst av genmodifisert materiale som det er søkt om godkjenning for, eller som godkjenningen er utløpt for. Når det gjelder prøvetaking vises det i forordning (EU) nr. 619/2011 til bestemmelsene i forordning (EF) nr. 152/2009 der det fastsettes særlige bestemmelser med hensyn til størrelsen på prøver. Endringene som innføres ved denne forordning omfatter særlige bestemmelser om størrelsen på prøver; derfor bør prøvetakingsmetodene som er fastsatt ved forordning (EF) nr. 152/2009 som endret ved denne forordning, også anvendes til kontroll av forenlighet med forordning (EU) nr. 619/2011.

- 4) Det tar tid å innføre de nye prøvetakingsmetodene.
- 5) Forordning (EF) nr. 152/2009 bør derfor endres.
- 6) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, og verken Europaparlamentet eller Rådet har motsatt seg dem —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I forordning (EF) nr. 152/2009 gjøres følgende endringer:

- 1) Artikkel 1 skal lyde:

«Artikkel 1

Prøvetaking i forbindelse med offentlig kontroll av fôr, særlig med henblikk på bestemmelse av bestanddeler, herunder materiale som inneholder eller består av eller er

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 197 av 20.7.2013, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 216/2013 av 13. desember 2013 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantasaniære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 29 av 22.5.2014, s. 5.

⁽¹⁾ EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 54 av 26.2.2009, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 187 av 16.7.2002, s. 30.

⁽⁴⁾ EUT L 166 av 25.6.2011, s. 9.

framstilt av genmodifiserte organismer (GMO), tilsetningsstoffer i fôrvarer som definert i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003(*), uønskede stoffer som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF(**), skal utføres i samsvar med metodene som er fastsatt i vedlegg I.

Prøvetakingsmetoden som er fastsatt i vedlegg I, får anvendelse på kontroll av fôr med henblikk på bestemmelse av rester av pesticider som definert i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005(***) og kontroll av forenlighet med forordning (EU) nr. 619/2011.»

- 2) Vedlegg I erstattes med teksten i vedlegg I til denne forordning.
- 3) Vedlegg II erstattes med teksten i vedlegg II til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Forordningen får anvendelse fra 1. januar 2014.

(*) EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29.

(**) EFT L 140 av 30.5.2002, s. 10.

(***) EUT L 70 av 16.3.2005, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 19. juli 2013.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President

VEDLEGG I

«VEDLEGG I

PRØVETAKINGSMETODER

1. FORMÅL OG VIRKEOMRÅDE

Prøver som er beregnet på offentlig kontroll av fôr, skal tas i samsvar med de metodene som beskrives nedenfor. Prøver som innhentes på denne måten, skal betraktes som representative for prøvemengdene.

Formålet med representativ prøvetaking er å ta ut en brøkdell av et parti på en slik måte at særlige kjennetegn som fastsettes ved denne brøkdelen, representerer gjennomsnittet av partiets kjennetegn. Det skal tas ut prøver av partiet gjennom gjentatte uttak av enkeltprøver fra forskjellige steder i partiet. Disse enkeltprøvene skal blandes slik at de utgjør en samleprøve som det tillages representative sluttprøver fra gjennom representativ deling.

Dersom det ved en visuell kontroll viser seg at en del av fôret som det skal tas prøver av, er av en annen kvalitet enn resten av fôret i samme parti, skal slike deler skilles fra resten av fôret og behandles som et særskilt delparti. Dersom det ikke er mulig å dele opp fôret i særskilte delpartier, skal det tas prøver som fra ett parti. I slike tilfeller skal dette nevnes i prøvetakingsrapporten.

Dersom det fastslås at fôr som det tas prøver av i samsvar med bestemmelsene i denne forordning, og som ikke oppfyller EUs krav, utgjør en del av et parti fôr av samme klasse eller betegnelse, skal det antas at alt fôr i dette partiet er berørt, med mindre det som følge av en nærmere vurdering ikke kan dokumenteres at den resterende delen av partiet ikke oppfyller EUs krav.

2. DEFINISJONER

- Parti: en identifiserbar mengde fôr som det er fastslått har felles egenskaper som opprinnelse, sort, type emballasje, emballeringsbedrift, avsender eller merking, og når det gjelder en produksjonsprosess, en produsert enhet fra et og samme anlegg som benytter ensartede produksjonsparametere, eller en rekke slike enheter, når de er framstilt fortløpende og oppbevares sammen.
- Prøvemengde: Et parti eller en identifisert del av et parti eller delparti.
- Forseglet prøve: En prøve som er forseglet på en måte som hindrer enhver tilgang til prøven uten å bryte eller fjerne forseglingen.
- Enkeltprøve: En mengde tatt fra ett punkt i prøvemengden.
- Samleprøve: En blanding av enkeltprøver som tas fra samme prøvemengde.
- Redusert prøve: En del av samleprøven som tas ut av denne gjennom representativ reduksjon.
- Sluttprøve: En del av den reduserte prøven eller av den homogeniserte samleprøven.
- Laboratorieprøve: En prøve beregnet på laboratorieundersøkelse (som mottatt av laboratoriet), som kan være en sluttprøve, en redusert prøve eller en samleprøve.

3. ALMINNELIGE BESTEMMELSER

- Prøvetakingspersonale: Prøvene skal tas av personer som er godkjent for formålet av vedkommende myndighet.
- Prøven skal forsegles på en måte som hindrer enhver tilgang til prøven uten å bryte eller fjerne forseglingen. Forseglingens merke bør være klart identifiserbart og synlig. Alternativt kan prøven plasseres i en beholder som kan lukkes på en slik måte at den ikke kan åpnes uten at det medfører uopprettelig skade på beholderen, slik at man unngår gjenbruk av beholderen.
- Identifisering av prøven: Prøven skal være merket på en uutslettelig måte og må identifiseres på en slik måte at det er en utvetydig forbindelse til prøvetakingsrapporten.
- Fra hver enkelt samleprøve tas det minst to sluttprøver: minst én til kontroll (håndhevingsformål) og en til den driftsansvarlige for fôrforetaket (klageadgangsformål). Til slutt kan det tas én sluttprøve for referanseformål. Dersom hele samleprøven homogeniseres, skal sluttprøvene tas fra den homogeniserte samleprøven, med mindre en slik framgangsmåte er i strid med medlemsstatenes bestemmelser om rettighetene til den driftsansvarlige for fôrforetaket.

4. UTSTYR

4.1. Prøvetakingsutstyret må være laget av materialer som ikke kan kontaminere produktene det skal tas prøver av. Utstyr som skal anvendes flere ganger, må være lett å rengjøre for å unngå krysskontaminering.

4.2. **Anbefalt utstyr for prøvetaking av fôr i fast form**

4.2.1. *Manuell prøvetaking*

4.2.1.1. Flatbunnet skuffe med loddrette sider

4.2.1.2. Prøvetakingssonde med lang spalte eller kamre. Prøvetakingssondens dimensjoner må være tilpasset prøvemengdens egenskaper (beholderens dybde, sekkens dimensjoner osv.) og størrelsen på de partiklene føret består av.

Dersom prøvetakingssonden har flere åpninger for å sikre at prøvene tas på forskjellige steder langs sonden, skal åpningene være atskilt av kamre eller sekvensielt forskjøvede åpninger.

4.2.2. *Mekanisk prøvetaking*

Egnet mekanisk utstyr kan brukes ved prøvetaking av fôr i bevegelse. Med egnet menes at det tas prøver av minst hele tverrsnittet av flyten.

Prøvetaking av fôr i bevegelse (med høy flyhastighet) kan utføres med automatisk prøvetakingsutstyr.

4.2.3. *Deleapparat*

Dersom det er mulig og hensiktsmessig, bør utstyr som er konstruert for å dele opp prøven i omtrent like store deler, brukes for å tillage reduserte prøver på en representativ måte.

5. KVANTITATIVE KRAV TIL ANTALL ENKELTPRØVER

— De kvantitative kravene i nr. 5.1 og 5.2 til antall enkeltprøver gjelder for prøvemengder med en vekt på opptil 500 tonn som det kan tas prøver av på en representativ måte. Den angitte framgangsmåten for prøvetaking gjelder også for mengder som er større enn den angitte største størrelsen på prøvemengden, forutsatt at det ses bort fra det høyeste antallet enkeltprøver som er angitt i tabellene nedenfor, at antall enkeltprøver fastsettes ved hjelp av den kvadratrotformelen som er fastsatt i den relevante delen av framgangsmåten (se nr. 5.3), og at samleprøvens minstestørrelse økes proporsjonalt med dette. Dette er ikke til hinder for at et stort parti kan deles opp i mindre delpartier, og at det tas prøver av hvert delparti i samsvar med framgangsmåten som beskrives i nr. 5.1 og 5.2.

— Prøvemengden skal ha en størrelse slik at det kan tas prøver av alle dens bestanddeler.

— For svært store partier eller delpartier (> 500 tonn) og partier som transporteres eller lagres på en slik måte at det ikke kan tas prøver i samsvar med framgangsmåten som beskrives i nr. 5.1 og 5.2 i dette kapittel, anvendes den framgangsmåten for prøvetaking som er fastsatt i nr. 5.3.

— Dersom den driftsansvarlige for føreforetaket i henhold til regelverket har plikt til å overholde denne forordning som ledd i et obligatorisk overvåkingssystem, kan den driftsansvarlige for føreforetaket avvike fra de kvantitative kravene som er fastsatt i dette kapittel for å ta hensyn til driftsmessige egenskaper, forutsatt at den driftsansvarlige for føreforetaket på tilfredsstillende måte har godtgjort overfor vedkommende myndighet at prøvetakingsmetoden er likeverdig med hensyn til representativitet og etter godkjenning fra vedkommende myndighet.

— Dersom det ikke er mulig å anvende den fastsatte prøvetakingsmetoden med hensyn til de kvantitative kravene uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (på grunn av emballasjetypen, transportmiddelet, lagringsmåten osv.), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

5.1. **Kvantitative krav til enkeltprøver i forbindelse med kontroll av stoffer eller produkter som er jevnt fordelt i føret**

5.1.1. *Uemballert fôr i fast form*

Prøvemengdens størrelse	Minste antall enkeltprøver
≤ 2,5 tonn	7
> 2,5 tonn	√ 20 ganger det antallet tonn prøvemengden består av(*), opptil 40 enkeltprøver

(*) Når det oppnådde tallet er en brøk, skal den avrundes oppover til nærmeste hele tall.

5.1.2. *Uemballert fôr i flytende form*

Prøvemengdens størrelse	Minste antall enkeltprøver
≤ 2,5 tonn eller ≤ 2 500 liter	4(*)
> 2,5 tonn eller > 2 500 liter	7(*)

(*) Dersom det ikke er mulig å homogenisere væsken, skal antall enkeltprøver økes.

5.1.3. *Emballert fôr*

Fôr (i fast og flytende form) kan emballeres i sekker, poser, bokser, tønner osv., som i tabellen er omhandlet som enheter. Fra store enheter (≥ 500 kg eller liter) tas prøver i samsvar med bestemmelsene om uemballert fôr (se nr. 5.1.1 og 5.1.2).

Prøvemengdens størrelse	Minste antall enheter som det skal tas (minst én enkeltprøve fra*)
Inntil 20 enheter	1 enhet (**)
21-150 enheter	3 enheter (**)
151-400 enheter	5 enheter (**)
> 400 enheter	¼ av det $\sqrt{\text{antallet enheter som utgjør prøvemengden(***)}$, opptil 40 enheter

(*) Dersom åpningen av en enhet kan påvirke analysen (f.eks. lett bederverlig vått fôr), skal den uåpnede enheten utgjøre en enkeltprøve.

(**) For enheter med et innhold som ikke overstiger 1 kg eller 1 liter, skal en opprinnelig enhet utgjøre en enkeltprøve.

(***) For enheter med et innhold som ikke overstiger 1 kg eller 1 liter, skal en opprinnelig enhet utgjøre en enkeltprøve.

5.1.4. *Fôrbriketter og saltslikkesteiner*

Det skal tas prøver av minst én brikett eller saltslikkestein per prøvemengde på 25 enheter, men høyst fire briketter eller saltslikkesteiner.

For briketter eller saltslikkesteiner som ikke veier mer enn 1 kg hver, skal én enkeltprøve utgjøres av innholdet i én brikett eller én saltslikkestein.

5.1.5. *Grovfôr/fôrvekster*

Prøvemengdens størrelse	Minste antall enkeltprøver(*)
≤ 5 tonn	5
> 5 tonn	$\sqrt{5}$ ganger det antallet tonn prøvemengden består av(*), opptil 40 enkeltprøver

(*) Det erkjennes at det i enkelte situasjoner (f.eks. ved ensilasje) ikke er mulig å ta de påkrevde enkeltprøvene uten å skade partiet på en uakseptabel måte. En alternativ prøvetakingsmetode kan anvendes i slike situasjoner, og før denne forordnings ikrafttredelse vil det bli utarbeidet en veiledning om prøvetaking av slike partier.

(**) Når det oppnådde tallet er en desimalbrøk, skal den avrundes oppover til nærmeste hele tall.

5.2. **Kvantitative krav til enkeltprøver i forbindelse med kontroll av bestanddeler eller stoffer som kan være ujevnt fordelt i fôret**

Disse kvantitative kravene til enkeltprøver skal anvendes i følgende situasjoner:

- kontroll av aflatoksiner, meldrøye, andre mykotoksiner og skadelige botaniske urenheter i fôrmidler,
- kontroll av krysskontaminering fra en bestanddel, herunder genmodifisert materiale eller stoff som vanligvis er ujevnt fordelt i fôrmidler.

Dersom kontrollmyndigheten har en sterk mistanke om at det forekommer en ujevn fordeling også i tilfelle av krysskontaminering fra en bestanddel eller et stoff i en forblending, kan de kvantitative kravene i tabellen nedenfor anvendes.

Prøvemengdens størrelse	Minste antall enkeltprøver
< 80 tonn	Se de kvantitative kravene i nr. 5.1. Antall enkeltprøver som skal tas, skal multipliseres med 2,5.
≥ 80 tonn	100

5.3. Kvantitative krav til enkeltprøvene når det gjelder svært store partier

Når det gjelder store prøvemengder (prøvemengder > 500 tonn), er antall enkeltprøver som skal tas = 40 enkeltprøver + $\sqrt[3]{\text{tonn}}$ ved kontroll av stoffer eller produkter som er jevnt fordelt i fôret, eller 100 enkeltprøver + $\sqrt[3]{\text{tonn}}$ ved kontroll av bestanddeler eller stoffer som kan være ujevnt fordelt i fôrmidler.

6. KVANTITATIVE KRAV TIL SAMLEPRØVER

Det kreves én enkelt samleprøve per prøvemengde.

	Fôrtype	Samleprøvens minstestørrelse(*)(**)
6.1.	Uemballert fôr	4 kg
6.2.	Emballert fôr:	4 kg(***)
6.3.	Flytende eller halvflytende fôr:	4 liter
6.4.	Fôrbriketter eller saltslikkesteiner:	
6.4.1	Med en vekt på over 1 kg per stk.	4 kg
6.4.2.	Med en vekt på inntil 1 kg per stk.	Vekten av fire opprinnelige briketter eller saltslikkesteiner
6.5.	Grovfôr/fôrvekster	4 kg(****)

(*) Dersom fôret det tas prøver av er av høy verdi, kan det tas en mindre mengde samleprøve, forutsatt at dette beskrives og dokumenteres i prøvetakingsrapporten.

(**) I henhold til bestemmelsene i kommisjonsforordning (EU) nr. 619/2011 av 24. juni 2011 om fastsettelse av metoder for prøvetaking og analyser for den offentlige førkontrollen med hensyn til forekomst av genmodifisert materiale i påvente av godkjenning eller når godkjenningen er utløpt (EUT L 166 av 25.6.2011, s. 9) skal samleprøven til kontroll av forekomst av genmodifisert materiale inneholde minst 35 000 frø/korn. Dette innebærer at størrelsen på samleprøven skal være minst 10,5 kg for mais og 7 kg for soyabønner. For andre frø og korn, f.eks. bygg, hirse, havre, ris, rug, hvete og rapsfrø, tilsvarer størrelsen på samleprøven på 4 kg over 35 000 frø/korn.

(***) Når det gjelder emballert fôr, er det heller ikke alltid mulig å oppnå en størrelse på 4 kg for samleprøven, avhengig av de enkelte enhetenes størrelse.

(****) Når det gjelder grovfôr eller fôrvekster med lav egenvekt (f.eks. høy, halm), skal samleprøven være på minst 1 kg.

7. KVANTITATIVE KRAV TIL SLUTTPRØVER

Sluttprøver

Det kreves analyse av minst én sluttprøve. Mengden av sluttprøven som skal analyseres, skal ikke være mindre enn:

Fôr i fast form	500 g(*)(**)(***)
Flytende eller halvtflytende fôr	500 ml(*)

(*) I henhold til bestemmelsene i forordning (EU) nr. 619/2011 skal sluttprøver til kontroll av forekomst av genmodifisert materiale inneholde minst 10 000 frø/korn. Dette innebærer at størrelsen på sluttprøven skal være minst 3 000 g for mais og 2 000 g for soyabønner. For andre frø og korn, f.eks. bygg, hirse, havre, ris, rug, hvete og rapsfrø, tilsvarer størrelsen på sluttprøven på 500 g over 10 000 frø/korn.

(**) Dersom størrelsen på samleprøven er betydelig mindre enn 4 kg eller liter (se fotnotene under nr. 6), kan det også tas en mindre mengde sluttprøve, forutsatt at dette beskrives og dokumenteres i prøvetakingsrapporten.

(***) Når det gjelder prøvetaking av belgfrukter, korn og trenøtter for å fastsette innholdet av rester av pesticider, skal sluttprøvens minstestørrelse være 1 kg i samsvar med bestemmelsene i kommisjonsdirektiv 2002/63/EF (EFT L 187 av 16.7.2002, s. 30).

8. PRØVETAKINGSMETODE FOR SVÆRT STORE PARTIER ELLER PARTIER SOM LAGRES OG TRANSPORTERES PÅ EN MÅTE SOM GJØR DET UMULIG Å TA PRØVER I HELE PARTIET

8.1. Allmenne prinsipper

Dersom transport eller lagring av et parti gjør det umulig å ta enkeltprøver i hele partiet, bør det tas prøver av slike partier når partiet er i flyt.

Når det gjelder store lagre som er beregnet på lagring av fôr, bør driftsansvarlige oppfordres til å installere utstyr i lagrene, som gjør det mulig å foreta (automatisk) prøvetaking i hele det lagrede partiet.

Ved anvendelse av de prøvetakingsmetodene som er omhandlet i dette kapittel 8, underrettes den driftsansvarlige for fôrforetaket eller dennes representant om prøvetakingsmetoden. Dersom den driftsansvarlige for fôrforetaket eller dennes representant er i tvil når det gjelder denne framgangsmåten for prøvetaking, skal den driftsansvarlige for fôrforetaket eller dennes representant gi vedkommende myndighet mulighet til å ta prøver av hele partiet for hans/hennes regning.

8.2. Store partier som transporteres med skip

8.2.1. Dynamisk prøvetaking av store partier som transporteres med skip

Prøvetaking av store partier i skip skal fortrinnsvis foretas mens produktet er i flyt (dynamisk prøvetaking).

Prøvetakingen skal foretas per lasterom (enhet som kan atskilles fysisk). Lasterommene tømmes imidlertid ikke hver for seg, så den opprinnelige fysiske atskillelsen eksisterer ikke lenger etter overføringen til lagringsstedene. Prøvetaking kan derfor foretas enten på grunnlag av den opprinnelige fysiske atskillelsen eller atskillelsen etter overføringen til lagringsstedene.

Det kan ta flere dager å losse et skip. Vanligvis skal prøvetaking foretas med jevne mellomrom så lenge lossingen pågår. Det er imidlertid ikke alltid mulig eller hensiktsmessig at en offisiell inspektør er til stede for å ta prøver under hele lossingen. Det er derfor tillatt å gjennomføre prøvetaking av en del (prøvemengde) av hele partiet. Antall enkeltprøver fastsettes ut fra prøvemengdens størrelse.

Ved prøvetaking av en del av et parti fôr av samme klasse eller betegnelse skal det, når det fastslås at denne delen av partiet ikke oppfyller EUs krav, antas at alt fôr i partiet er berørt, med mindre det etter en nærmere vurdering ikke foreligger dokumentasjon for at den resterende delen av partiet ikke oppfyller EUs krav.

Selv om den offisielle prøven tas automatisk, skal en inspektør være til stede. Dersom den automatiske prøvetakingen foretas med forhåndsinnstilte parametere som ikke kan endres under prøvetakingen, og enkeltprøvene samles i en forseglede beholder som hindrer eventuell svindel, kreves det at inspektøren er til stede bare når prøvetakingen starter, hver gang prøvebeholderen skal skiftes ut og når prøvetakingen avsluttes.

8.2.2. Statisk prøvetaking av partier som transporteres med skip

Dersom prøvetakingen foretas på en statisk måte, må det anvendes samme framgangsmåte som den som gjelder for lagringssteder (siloe) som er tilgjengelige ovenfra (se nr. 8.4.1).

Prøvene skal tas (ovenfra) fra den tilgjengelige delen av partiet/lasterommet. Antall enkeltprøver fastsettes ut fra prøvemengdens størrelse. Ved prøvetaking av en del av et parti fôr av samme klasse eller betegnelse skal det, når det fastslås at denne delen av partiet ikke oppfyller EUs krav, antas at alt fôr i partiet er berørt, med mindre det etter en nærmere vurdering ikke foreligger dokumentasjon for at den resterende delen av partiet ikke oppfyller EUs krav.

8.3. Prøvetaking av store partier som oppbevares i lagre

Prøvene skal tas fra den tilgjengelige delen av partiet. Antall enkeltprøver fastsettes ut fra prøvemengdens størrelse. Ved prøvetaking av en del av et parti fôr av samme klasse eller betegnelse skal det, når det fastslås at denne delen av partiet ikke oppfyller EUs krav, antas at alt fôr i partiet er berørt, med mindre det etter en nærmere vurdering ikke foreligger dokumentasjon for at den resterende delen av partiet ikke oppfyller EUs krav.

8.4. Prøvetaking fra lagre (siloe)

8.4.1. Prøvetaking fra siloe som er (lett) tilgjengelige ovenfra

Prøvene skal tas fra den tilgjengelige delen av partiet. Antall enkeltprøver fastsettes ut fra prøvemengdens størrelse. Ved prøvetaking av en del av et parti fôr av samme klasse eller betegnelse skal det, når det fastslås

at denne delen av partiet ikke oppfyller EUs krav, antas at alt fôr i partiet er berørt, med mindre det etter en nærmere vurdering ikke foreligger dokumentasjon for at den resterende delen av partiet ikke oppfyller EUs krav.

8.4.2. *Prøvetaking fra siloer som ikke er tilgjengelige ovenfra (lukkede siloer)*

8.4.2.1. Siloer som ikke er tilgjengelige ovenfra (lukkede siloer), med en størrelse på > 100 tonn

Det kan ikke tas prøver på en statisk måte av fôr som lagres i slike siloer. Dersom det skal tas prøver av fôr i en slik silo og det ikke er mulig å flytte partiet, skal det derfor inngås avtale med den driftsansvarlige om at han/hun skal underrette inspektøren om når siloen vil bli tømt, slik at det kan tas prøver mens fôret er i flyt.

8.4.2.2. Siloer som ikke er tilgjengelige ovenfra (lukkede siloer), med en størrelse på < 100 tonn

Prøvetakingsmetoden innebærer at en mengde på 50-100 kg overføres til en beholder og at prøven tas fra denne. Samleprøvens størrelse skal tilsvare hele partiet, og antall enkeltprøver skal beregnes ut fra mengden i den siloen som overføres til en beholder med sikte på prøvetaking. Ved prøvetaking av en del av et parti fôr av samme klasse eller betegnelse skal det, når det fastslås at denne delen av partiet ikke oppfyller EUs krav, antas at alt fôr i partiet er berørt, med mindre det etter en nærmere vurdering ikke foreligger dokumentasjon for at den resterende delen av partiet ikke oppfyller EUs krav.

8.5. **Prøvetaking av uemballert fôr i store lukkede beholdere**

Prøver fra slike partier kan ofte ikke tas før de losses. Det er i enkelte tilfeller mulig å losse beholderne ved innførsel eller kontroll, og prøvetakingen bør derfor foretas når beholderne losses.

9. VEILEDNING FOR UTTAK, TILLAGING OG EMBALLERING AV PRØVENE

9.1. **Allment**

Prøvene må tas og tillages uten unødig opphold idet det tas hensyn til de forholdsreglene som er nødvendige for å unngå at produktet endres eller kontamineres. Instrumenter, overflater og beholdere som prøvene skal plasseres i, må være rene og tørre.

9.2. **Enkeltprøver**

Enkeltprøver må tas vilkårlig fra hele prøvemengden, og de må være av tilnærmet samme størrelse.

Enkeltprøvens størrelse skal være på minst 100 g eller 25 g når det gjelder grovfôr eller fôrvekster med lav egenvekt.

Dersom det i henhold til den prøvetakingsmetoden som er fastsatt i avsnitt 8, skal tas færre enn 40 enkeltprøver, skal enkeltprøvenes størrelse fastsettes ut fra størrelsen som kreves for samleprøver (se nr. 6).

Dersom det skal tas prøver av mindre partier av emballert fôr, og det i henhold til de kvantitative kravene skal tas et begrenset antall enkeltprøver, skal en enkeltprøve utgjøres av innholdet i én opprinnelig enhet med et innhold som ikke overstiger 1 kg eller 1 liter.

Ved prøvetaking av emballert fôr som består av små enheter (f.eks. < 250 g), avhenger antall enkeltprøver av enhetens størrelse.

9.2.1. *Uemballert fôr*

Prøvetaking kan om nødvendig foretas mens prøvemengden er i bevegelse (under lasting eller lossing).

9.2.2. *Emballert fôr*

Etter at det fastsatte antallet enheter er valgt ut til prøvetaking som angitt i kapittel 5, skal en del av innholdet i hver enhet tas ut med sonde eller skuffe. Prøvetakingen kan om nødvendig foretas etter at enhetene er tømt hver for seg.

9.2.3. *Flytende eller halvflytende fôr som er homogenisert eller kan homogeniseres*

Etter at det fastsatte antallet enheter er valgt ut til prøvetaking som angitt i kapittel 5, homogeniseres innholdet om nødvendig, og det tas ut en mengde fra hver enhet.

Enkeltprøvene kan eventuelt tas mens innholdet tømmes ut.

9.2.4. *Flytende eller halvtflytende fôr som ikke kan homogeniseres*

Etter at det fastsatte antallet enheter er valgt ut til prøvetaking som angitt i kapittel 5, skal det tas prøver fra forskjellige nivåer.

Prøver kan også tas mens innholdet i beholderne tømmes ut, men de første fraksjonene skal kasseres.

I begge tilfeller må samlet uttatt volum ikke være mindre enn 10 liter.

9.2.5. *Fôrbriketter og saltslikkesteiner*

Etter at det fastsatte antallet briketter eller saltslikkesteiner er valgt ut til prøvetaking som angitt i kapittel 5, kan det tas ut en prøve fra en del av hver brikett eller saltslikkestein. Dersom det er mistanke om at briketten eller saltslikkesteinen ikke er homogen, kan hele briketten eller saltslikkesteinen tas ut som prøve.

For briketter eller saltslikkesteiner som ikke veier mer enn 1 kg hver, skal én enkeltprøve utgjøres av innholdet i én brikett eller én saltslikkestein.

9.3. **Tillaging av samleprøver**

Enkeltprøvene skal blandes slik at de utgjør én enkelt samleprøve.

9.4. **Tillaging av sluttprøver**

Materialet i samleprøven skal blandes omhyggelig⁽¹⁾.

— Hver prøve skal plasseres i en egnet beholder. Alle nødvendige tiltak må treffes for å unngå at prøvens sammensetning endres eller at den kontamineres eller forfalskes under transport eller lagring.

— Ved kontroll av bestanddeler eller stoffer som er jevnt fordelt i fôret, kan samleprøven reduseres på en representativ måte til minst 2,0 kg eller 2,0 liter (redusert prøve)⁽²⁾, fortrinnsvis ved anvendelse av et mekanisk eller automatisk deleapparat. Ved kontroll av forekomst av rester av pesticider i belgfrukter, korn og trenøtter skal minstepørrelsen på den reduserte prøven være 3 kg. Dersom fôrtypen gjør det umulig å anvende et deleapparat, eller dersom et deleapparat ikke er tilgjengelig, kan prøven reduseres med firedelingsmetoden. Fra de reduserte prøvene tillages sluttprøvene (til kontroll-, klageadgangs- og referanseformål) av tilnærmet samme størrelse og i samsvar med de kvantitative kravene i kapittel 7. Ved kontroll av bestanddeler, herunder genmodifisert materiale eller stoffer som kan være ujevnt fordelt i fôrmidler, skal samleprøven være

— fullstendig homogenisert og deretter delt opp i sluttprøver, eller

— redusert til minst 2 kg eller 2 liter⁽³⁾ ved anvendelse av et mekanisk eller automatisk deleapparat. Bare i tilfeller der fôrtypen gjør det umulig å anvende et deleapparat, kan prøven om nødvendig reduseres med firedelingsmetoden. Med sikte på kontroll av forekomst av genmodifisert materiale i henhold til forordning (EU) nr. 619/2011 må den reduserte prøven inneholde minst 35 000 frø/korn for å oppnå sluttprøvene som kreves til håndhevings-, klageadgangs- og referanseformål på minst 10 000 frø/korn (se fotnote (**)) i kapittel 6 og fotnote (*) i kapittel 7).

9.5. **Emballering av prøver**

Beholderne eller pakningene skal forsegles og forsynes med etiketter på en slik måte at de ikke kan åpnes uten at forseglingen brytes. Hele etiketten må inngå i forseglingen.

9.6. **Sending av prøver til laboratoriet**

Prøven skal uten unødig opphold sendes til det utpekte analyselaboratoriet sammen med de opplysningene som er nødvendige for analysen.

10. **REGISTRERING AV PRØVER**

For hver prøve må det utarbeides en rapport slik at hver prøvemengde og dens størrelse kan identifiseres på en utvetydig måte.

Ethvert avvik fra prøvetakingsmetoden som er fastsatt i denne forordning, skal også registreres.

De registrerte opplysningene skal gjøres tilgjengelige for det offisielle kontrolllaboratoriet samt for den driftsansvarlige for fôrforetaket og/eller det laboratoriet som er utpekt av fôrforetaket.

⁽¹⁾ Eventuelle klumper skal løses opp (om nødvendig ved at de tas ut og legges tilbake i prøven).

⁽²⁾ Unntatt når det gjelder grovfôr eller fôrvekster med lav egenvekt.

⁽³⁾ Unntatt når det gjelder grovfôr eller fôrvekster med lav egenvekt.»

VEDLEGG II

«VEDLEGG II

ALMINNELIGE BESTEMMELSER OM ANALYSEMETODER FOR FØR

A. TILLAGING AV ANALYSEPRØVER

1. **Formål**

Framgangsmåtene som beskrives nedenfor, gjelder tillaging med sikte på analyse av prøver som er sendt til kontrolllaboratoriene etter prøvetaking i samsvar med bestemmelsene i vedlegg I.

Laboratorieprøvene skal tillages på en slik måte at mengdene, som er veid opp slik analysemetodene beskriver, er homogene og representative for sluttprøvene.

2. **Forholdsregler**

Framgangsmåten for tillaging av prøven avhenger av hvilke analysemetoder som skal anvendes, og hvilke bestanddeler eller stoffer som skal kontrolleres. Det er derfor svært viktig å sikre at framgangsmåten for tillaging av prøver som følges, er hensiktsmessig for den analysemetoden som anvendes, og for de bestanddelene eller stoffene som skal kontrolleres.

Alle nødvendige arbeidstrinn skal utføres slik at kontaminering av prøven og endring av dens sammensetning i størst mulig grad unngås.

Formaling, blanding og sikting skal utføres uten opphold slik at prøven i minst mulig omfang utsettes for luft og lys. Det bør ikke brukes kverner eller andre findelingsapparater som kan varme opp prøven i merkbar grad.

Manuell formaling anbefales for fôr som er særlig følsomt for varme. Det bør også utvises forsiktighet for å sikre at selve utstyret ikke er en kilde til kontaminering.

Dersom tillagingen ikke kan utføres uten at det fører til vesentlige endringer i vanninnholdet i prøven, må vanninnholdet bestemmes før og etter tillagingen, i samsvar med metoden fastsatt i vedlegg III del A.

3. **Framgangsmåte**3.1. *Alminnelig framgangsmåte*

Delmengden av prøven tas fra sluttprøven. Koning og firedeling anbefales ikke ettersom dette kan resultere i delmengder av prøven med høy feilmargin.

3.1.1. Fôr som kan males opp direkte

— Den siktede sluttprøven blandes og samles opp i en egnet beholder som er tørr, ren og utstyrt med lufttett lukkeanordning. Sluttprøven blandes igjen for å sikre fullstendig homogenisering umiddelbart før mengden som skal analyseres, veies (delmengden av prøven).

3.1.2. Fôr som kan males opp etter tørking

— Med mindre annet er angitt i analysemetodene, skal sluttprøven tørkes for å få vanninnholdet ned til et nivå på 8–12 %, i samsvar med framgangsmåten for forhåndstørking som beskrevet i 4.3 om metoden for bestemmelse av vanninnhold omhandlet i vedlegg III del A. Deretter følges anvisningene i 3.1.1.

3.1.3. Flytende eller halvtflytende fôr

— Sluttprøven samles opp i en egnet beholder som er tørr, ren og utstyrt med lufttett lukkeanordning. Sluttprøven blandes grundig for å sikre fullstendig homogenisering umiddelbart før mengden som skal analyseres, veies (delmengden av prøven).

3.1.4. Andre typer fôr

— Sluttprøver som ikke kan tillages etter noen av framgangsmåtene beskrevet ovenfor, skal tillages etter en annen framgangsmåte som sikrer at mengdene som veies opp for analyse (delmengdene av prøven), er homogene og representative for sluttprøvene.

3.2. *Særlig framgangsmåte ved undersøkelse gjennom visuell eller mikroskopisk kontroll eller i tilfeller der samleprøven er homogenisert*

— Ved undersøkelse gjennom visuell kontroll (uten bruk av mikroskop) anvendes hele laboratorieprøven til undersøkelsen.

— Ved mikroskopisk undersøkelse kan laboratoriet redusere samleprøven eller redusere den reduserte prøven ytterligere. Sluttprøver til klagebehandlings- og eventuelt referanseformål tas ut etter en framgangsmåte som tilsvarer framgangsmåten som følges for sluttprøver til håndhevingsformål.

— Dersom hele samleprøven er homogenisert, tas sluttprøvene fra den homogeniserte samleprøven.

4. Oppbevaring av prøvene

Prøvene må oppbevares ved en temperatur som ikke fører til endringer i sammensetningen av prøvene. Prøver som skal brukes til analyse av vitaminer eller stoffer som er særlig følsomme for lys, skal oppbevares under forhold som gjør at prøven ikke påvirkes negativt av lys.

B. BESTEMMELSER OM REAGENSER OG UTSTYR SOM BRUKES I FORBINDELSE MED ANALYSEMETODENE

1. Med mindre annet er angitt i analysemetodene, må alle reagenser være av analysekvalitet (p.a.). Ved analyse av sporstoffer må reagensenes renhet kontrolleres med en blindprøve. Resultatet av blindprøven avgjør om reagensen må renses ytterligere.
2. Ved enhver tillaging av løsninger, fortynning, skylling eller vasking som nevnes i analysemetodene uten angivelse av løsnings- eller fortynningsmiddelets art, skal det brukes vann. Vannet skal vanligvis være demineralisert eller destillert. I særlige tilfeller, som er angitt i analysemetodene, må vannet gjennomgå særlige renseprosesser.
3. Ettersom noe utstyr normalt sett finnes på kontrollaboratorier, omhandler analysemetodene bare de instrumentene eller apparatene som er beregnet på særlige formål, eller som skal oppfylle særskilte krav. Utstyret må være godt rengjort, særlig når det er svært små mengder av stoffer som skal bestemmes.

C. GJENNOMFØRING AV ANALYSEMETODENE OG ANGIVELSE AV RESULTATENE

1. Ekstraksjon

Flere metoder fastsetter en særskilt framgangsmåte for ekstraksjon. Som hovedregel kan andre framgangsmåter for ekstraksjon enn de som det vises til i metoden, anvendes, forutsatt at det er dokumentert at de framgangsmåtene som anvendes, har tilsvarende ekstraksjonseffektivitet for den analyserte matrisen som den som omtales i metoden.

2. Rensing

Flere metoder fastsetter en særskilt framgangsmåte for rensing. Som hovedregel kan andre framgangsmåter for rensing enn de som det vises til i metoden, anvendes, forutsatt at det er dokumentert at de framgangsmåtene som anvendes, gir tilsvarende analyseresultater for den analyserte matrisen som den som omtales i metoden.

3. Antall bestemmelser

Når det gjelder analyse av uønskede stoffer, der resultatene av første bestemmelse er signifikant (dvs. > 50 %) lavere enn den spesifikasjonen som skal kontrolleres, er ingen ytterligere bestemmelse nødvendig, forutsatt at hensiktsmessige kvalitetsprosedyrer er anvendt. I andre tilfeller er to analyser (en annen bestemmelse) nødvendig for å utelukke muligheten for intern krysskontaminering eller utilsiktet forveksling av prøver. Gjennomsnittet av de to bestemmelsene skal bekrefte at kravene er oppfylt, idet det tas hensyn til måleusikkerheten.

Når det gjelder kontroll av det angitte innholdet av et stoff eller en bestanddel, der resultatet av den første bestemmelsen bekrefter det angitte innholdet, dvs. at analyseresultatet er innenfor det akseptable variasjonsområdet for det angitte innholdet, er det ikke nødvendig med ytterligere bestemmelse, forutsatt at hensiktsmessige kvalitetsprosedyrer er anvendt. I andre tilfeller er to analyser (en annen bestemmelse) nødvendig for å utelukke muligheten for intern krysskontaminering eller utilsiktet forveksling av prøver. Gjennomsnittet av de to bestemmelsene skal bekrefte at kravene er oppfylt, idet det tas hensyn til måleusikkerheten.

I noen tilfeller defineres det akseptable variasjonsområdet i lovgivning, f.eks. i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2009 av 13. juli 2009 om omsetning og bruk av forvarer, endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 og oppheving av rådsdirektiv 79/373/EØF, kommisjonsdirektiv 80/511/EØF, rådsdirektiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF samt kommisjonsvedtak 2004/217/EF⁽¹⁾.

4. Rapportering av anvendt analysemetode

I analyserapporten skal det nevnes hvilken analysemetode som er anvendt.

5. Rapportering av analyseresultater

Analyseresultatene skal uttrykkes på den måten som er fastsatt i analysemetoden, med et hensiktsmessig antall signifikante tall, og skal om nødvendig være korrigert for vanninnholdet i sluttprøven før tillaging.

⁽¹⁾ EUT L 229 av 1.9.2009, s. 1.

6. Måleusikkerhet og gjenfinningsprosent ved analyse av uønskede stoffer

Når det gjelder uønskede stoffer i henhold til direktiv 2002/32/EF, skal et produkt beregnet på fôr anses for ikke å være i samsvar med den fastsatte grenseverdien for restmengder dersom analyseresultatet for fôr med et vanninnhold på 12 %, anses å overskride den fastsatte grenseverdien, idet det tas hensyn til den utvidede måleusikkerheten og korreksjonen for gjenfinning. Den analyserte konsentrasjonen korrigert for gjenfinning og utvidet måleusikkerhet brukes til å vurdere samsvar. Denne framgangsmåten kan anvendes bare i de tilfeller der analysemetoden gjør det mulig å anslå måleusikkerheten og korreksjonen for gjenfinning (dette er f.eks. ikke mulig ved mikroskopisk analyse).

Analyseresultatet skal rapporteres på følgende måte (dersom den anvendte analysemetoden gjør det mulig å anslå måleusikkerheten og gjenfinningsprosenten):

- a) korrigert for gjenfinning, med angivelse av gjenfinningsprosent. Korreksjon for gjenfinningsprosent er ikke nødvendig når gjenfinningsprosenten ligger på mellom 90 % og 110 %.
- b) som « $x \pm U$ », der x er analyseresultatet og U den utvidede måleusikkerheten, ved bruk av en dekningsfaktor på 2 som gir et konfidensintervall på ca. 95 %.

Dersom analyseresultatet er vesentlig lavere ($> 50\%$) enn den spesifikasjonen som skal kontrolleres, og forutsatt at hensiktsmessige kvalitetsprosedyrer er anvendt og analysen bare har som formål å kontrollere samsvar med lovbestemmelser, kan analyseresultatet likevel rapporteres uten korreksjon for gjenfinning, og rapportering av gjenfinningsprosent og måleusikkerhet kan i disse tilfellene utelates.»
